DAS KÜCHENDRAMA

PREMIERA 2005 PAŹDZIERNIK

Miejskie Teatr Lalki i Aktora im. Bogusława Lassego w Kaliszu

Foto. Archiwum Teatru

DAS KÜCHENDRAMA, CZYLI DOŚĆ NIESMACZNA WARIACJA NA TEMAT *MATKI* WITKACEGO W CZTERECH KOSZMARNYCH CZĘŚCIACH
Reżyseria: Stanisław Otto Miedziewski

Przedstawienie wyborne. Prawdziwa perełka w dzisiejszym teatrze, niestety zapominającym o Witkacym. Doszczętnie pomieszany, śmieszny i zarazem dramatyczny, świetnie utrzymany w konwencji Witkiewiczowskiej psychozy spektakl w ujmujący sposób pokazuje pełne miłości i nienawiści relacje między matką a synem. Znakomity popis aktorstwa. Trzeba dużo wysiłku, żeby nie pęknąć ze śmiechu!

Marcin Bortkiewicz, scenarzysta i aktor "Küchendramy", jest laureatem ponad 40 teatralnych nagród ogólnopolskich i międzynarodowych oraz dwukrotnym uczestnikiem Fringe Festiwalu w Edynburgu.

Czas trwania spektaklu: 60 minut

Scenariusz: Marcin Bortkiewicz
Muzyka: Leszek Kułakowski

NOWI AKTORZY KALISKIEGO TEATRU

Foto. Piotr St. Walendowski

Caryl Swift

Absolwentka Wydziału Teatru i Filmu Uniwersytetu Walijskiego w Aberystwyth. Przez wiele lat pracowała jako reżyser i zastępca dyrektora Centrum Sztuki w Londynie i tam po raz pierwszy spotkała się ze Stanisławem Miedziewskim. W 1990 roku została zaproszona do współpracy przez koszaliński Teatr BLIK. W 1992 roku przeniosła się do Słupska i rozpoczęła współpracę z teatrem Rondo i Miedziewskim. Zrealizowała z nim kilka wielokrotnie nagrodzonych przedstawień m.in. monodram „Kalamrapaksa" (1993) i „Das Küchendrama" (2001), „Cyrk Oklahoma" (2003), „Obcy" (2004).
Jest autorką angielskojęzycznych wersji przedstawień Marcina Bortkiewicza oraz spektakli w teatrach Kana, Provisorium i Cogitatur, które brały udział w wielu festiwalach zagranicznych, zbierając nagrody i pochlebne recenzje. Jest także laureatką kilku prestiżowych nagród aktorskich.

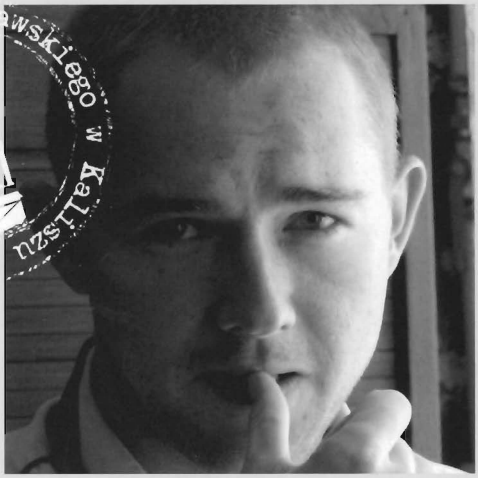

Foto. Piotr St. Walendowski

Marcin Bortkiewicz

Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego i Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Aktor i scenarzysta teatralny z zamiłowania, od 1991 roku działający w Teatrze Rondo. Wspólnie ze Stanisławem Miedziewskim zrealizował monodramy: „Po sezonie" (1996), „Bobok" (1997), „Tryptyk Mannowski": I - „Noc Walpurgii" (1999), II - „Satana" (2000), III - „Błogosławiony Recytacja Mitu" (2002) oraz „Das Küchendrama" (2001), „Cyrk Oklahoma" (2003), „Obcy" (2004).
Otrzymał ponad 40 nagród ogólnopolskich i międzynarodowych. Dwukrotny uczestnik Fringe Festiwal w Edynburgu.

projekt graficzny i opracowanie: Piotr St. Walendowski

Recenzenci

Czułość, chorobliwe pretensje i rodzinne żale wszystko w znakomitych proporcjach. Spektakl w zajmujący sposób ukazuje relacje między matką a synem, pełne miłości i nienawiści. Oba uczucia przedstawione są równie przekonywająco.
[MW, „ Gazeta Wyborcza", Trójmiasto, 28.01.2002]

Marcin Bortkiewicz tym razem wziął na warsztat środowisko zgniłej, zapadłej resztki polskiego włościaństwa, nazywającej siebie arystokracją. Para na scenie dosadnie i precyzyjnie pokazała degradację przedstawicieli ziemiańskiego świata, dokładnie wyważając satyrę i tragizm sytuacji, w jakiej znajdowali się polscy inteligenci. Dwie charyzmatyczne osobowości (Swift i Bortkiewicza) przerysowały na scenie dramatyczne stosunki rodzinne, piętno narkotykowego uzależnienia, topienie rozgoryczenia w wyzwalających od bólu używkach.

To idealna przekładnia charakteru domu Witkiewiczów, stanowiącego nieraz epicentrum społecznego skandalu, przedmiot plotek, przykład zadufanej, wielkoświatowej pozy.
[Natalia Kaźmierczak, Kontrapunkt Gazeta, Szczecin, 20.04.2002]

Trzeba mieć mocne nerwy, żeby nie pęknąć ze śmiechu!
Janinie Węgorzewskiej (Caryl Swift) wystarczy przymknięcie powiek, aby z matki męczennicy, od kuchni i ręcznych robótek, przeistoczyć się w toksyczną heterę, syczącą do syna „wdałeś się w ojca!" i wyrzucającą mu życiowe niepowodzenia. Zadręczającą się pytaniem znanym wszystkim matkom na świecie może to moja wina, że on taki jest?

Leon Węgorzewski (Marcin Bortkiewicz) wyrzucający matce, że kwestionując jego osiągnięcia naukowe, zabrała mu całą życiową odwagę, za chwilę jest spragnionym czułości synem, wyznającym „chciałbym, żebyśmy się kochali".

Gra obydwojga sprawia, że wierzymy zarówno w ich czułość, jak i agresję.
[MW, „Gazeta Wyborcza", Trójmiasto, 28.01.2002]

Marcin Bortkiewicz, znany trójmiejskiej publiczności offowej i tym razem jest świetny. Zupełną rewelacją okazała się także Caryl Swift, która tak zabawnie „kaleczy" polska wymowę i akcent, jakby specjalnie się tego wyuczyła na potrzeby sztuki. Wszak hrabina Węgorzewska jest z obcego rodu „von...ck". Gra zachwycająco. Wraz z Bortkiewiczem tworzą niezapomniany duet teatru nadekspresji.
[tas, „Dziennik Bałtycki", 28.01.2002]

RADIO 101.1 eska
ZIEMIA kaliska Gazeta poznańska
mediaOK.pl
eBilet

TEATR IM. WOJCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO W KALISZU

sekretariat: tel. (0-62) 502 32 00; fax (0-62) 502 45 61
62 - 800 Kalisz, pl. Bogusławskiego 1
teatr@teatr.kalisz.pl

impresariat: tel. (0-62) 502 33 83,
502 32 22 w. 129
fax (0-62) 502 46 06
impresariat@teatr.kalisz.pl

kasa biletowa: tel. (0-62) 502 46 30,
(0-62) 502 32 22 w. 135

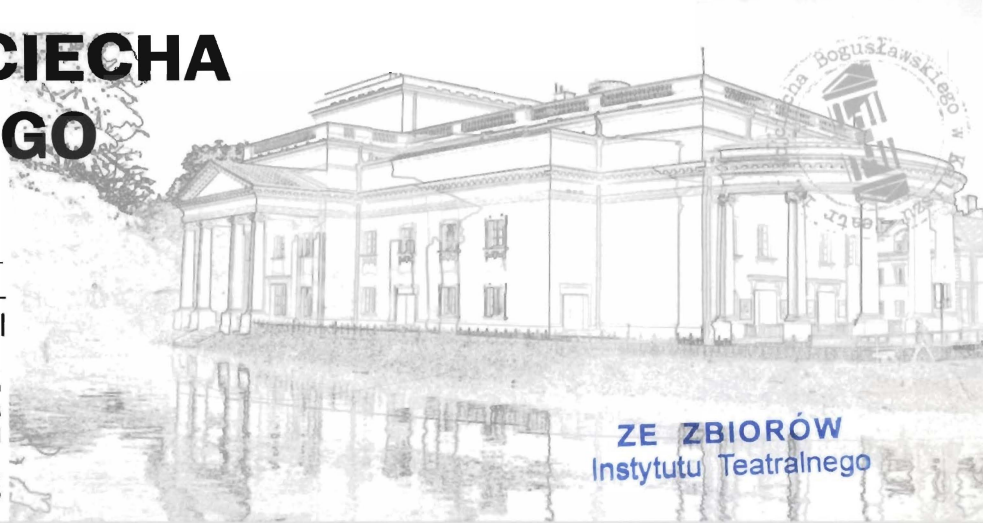

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego